J kapitola 18.

[1] Po těch slovech odešel Ježíš s učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učedníci. [2] Také Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými učedníky často býval. [3] Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. [4] Ježíš, který věděl všecko, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: "Koho hledáte?" [5] Odpověděli mu: "Ježíše Nazaretského." Řekl jim: "To jsem já." Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. [6] Jakmile jim řekl "to jsem já", couvli a padli na zem. [7] Opět se jich otázal: "Koho hledáte?" A oni řekli: "Ježíše Nazaretského." [8] Ježíš odpověděl: "Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít." [9] Tak se mělo naplnit slovo: "Z těch, které jsi mi dal, neztratil jsem ani jednoho." [10] Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe, zasáhl jednoho velekněžova sluhu a uťal mu ucho. Ten sluha se jmenoval Malchos. [11] Ježíš řekl Petrovi: "Schovej ten meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi dal Otec?" [12] Vojáci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili Ježíše a spoutali ho. [13] Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku velekněžem. [14] Byl to ten Kaifáš, který poradil židům, že je lépe, aby jeden člověk zemřel za lid. [15] Za Ježíšem šel Šimon Petr a jiný učedník. Ten učedník byl znám velekněži a vešel do nádvoří velekněžova domu. [16] Petr zůstal venku před vraty. Ten druhý učedník, který byl znám velekněži, vyšel, promluvil s vrátnou a zavedl Petra dovnitř. [17] Tu řekla služka vrátná Petrovi: "Nepatříš i ty k učedníkům toho člověka?" On řekl: "Nepatřím." [18] Poněvadž bylo chladno, udělali si sluhové a strážci oheň a stáli kolem něho, aby se ohřáli. I Petr stál s nimi a ohříval se. [19] Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. [20] Ježíš mu řekl: "Já jsem mluvil k světu veřejně. Vždycky jsem učil v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem neříkal tajně. [21] Proč se mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem říkal. Ti přece vědí, co jsem řekl." [22] Po těch slovech jeden ze strážců, který stál poblíž, udeřil Ježíše do obličeje a řekl: "Tak se odpovídá velekněžím?" [23] Ježíš mu odpověděl: "Řekl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špatné. Jestliže to bylo správné, proč mě biješ?" [24] Annáš jej tedy poslal spoutaného velekněžím Kaifášovi. [25] Šimon Petr stál ještě u ohně a zahříval se. Řekli mu: "Nejsi i ty z jeho učedníků?" On to zapřel: "Nejsem." [26] Jeden z velekněžových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho, řekl: "Cožpak jsem tě s ním neviděl v zahradě?" [27] Petr opět zapřel a vtom zakokrhal kohout. [28] Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkvrnili a mohli jíst velikonočního beránka. [29] Pilát k nim vyšel a řekl: "Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?" [30] Odpověděli: "Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali." [31] Pilát jim řekl: "Vezměte si ho vy a suďte podle svého zákona!" Židé mu odpověděli: "Není nám dovoleno nikoho popravit." [32] To aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít. [33] Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: "Ty jsi král židovský?" [34] Ježíš odpověděl:"žíkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?" [35] Pilát odpověděl: "Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?" [36] Ježíš řekl: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud." [37] Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas." [38] Pilát mu řekl: "Co je pravda?" Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: "Já na něm žádnou vinu nenalézám. [39] Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám tohoto židovského krále." [40] Na to se dali do křiku: "Toho ne, ale Barabáše!" Ten Barabáš byl vzbouřenec.